

Toto rozhodnutí nabylo právní moci:

výrok I. dne 6. 1. 2020 :

výrok II. dne 22. 1. 2020

a je vykonatelné dnem

V Kladně

dne 19. 06. 2020

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Kladně rozhodl samosoudkyní JUDr. Jaroslavou Tenglerovou ve věci

žalobkyně:

Č., s.r.o., IČO:
sídlem
zastoupená advokátem Mgr. Markem Nemethem
sídlem Opletalova 55, 110 00 Praha 1

proti

žalované:

P., a.s., IČO:
sídlem
zastoupená advokátem JUDr. Jaroslavem Muroněm
sídlem

o náhradu škody

takto:

- I. Návrh žalobkyně, aby žalované byla uložena povinnost zaplatit žalobkyni částku ve výši 721 073 Kč spolu se zákonným úrokem z prodlení ve výši 8,05 % ročně jdoucím z částky 721 073 Kč od 29. 4. 2014 do zaplacení, se zamítá.
- II. Žalobkyně je povinna zaplatit žalované na náhradě nákladů řízení částku 167 270,40 Kč, do 15 dnů od právní moci rozsudku k rukám právního zástupce žalované.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se domáhala zaplacení shora uvedené částky jako náhrady škody s odůvodněním, že žalobkyně je obchodní společností podnikající mimo jiné v oblasti s nakládáním s nebezpečnými odpady. Žalovaná je rovněž podnikatelem se sídlem v územní působnosti okresního soudu v Kladně. Škoda žalobkyni postupně vznikala v příčinné souvislosti s protiprávním jednáním žalované, která od 3. 5. 2012 do 29. 4. 2013 neoprávněně zadržovala vozidlo žalobkyně, která byla jeho leasingovým nájemcem, a používala vozidlo ke svému podnikání. Žalovaná dne

Shodu s prvopisem potvrzuje Michaela Vargová.

3. 5. 2012 neoprávněně zadržela ve svém areálu ve Slaném vozidlo AVIA, barvy zelenobílá s nápisy Č. [redacted] s.r.o., RZ: [redacted] (dále jen „vozidlo“). Žalobkyně se u Okresního soudu v Kladně domáhala vydání vozidla v řízení sp. zn. 25 C 59/2012. Žalobkyně uvedenou žalobu však vzala zpět, neboť žalovaná vydala vozidlo vlastníku vozu – leasingové společnosti, která jej předala žalobkyni. Žalovaná tedy od počátku (ode dne neoprávněného zadržení vozidla) věděla, že vozidlo užívá žalobkyně. V uvedené věci probíhalo rovněž šetření orgánů činných v trestním řízení, nicméně věc byla odložena. Žalobkyně podniká v oblasti nakládání s odpadními oleji a dalšími nebezpečnými odpady. Odpadní oleje přepracovává na produkty, které jsou využívány v rafinériích jako suroviny k výrobě základových olejů, nebo pro průmyslové účely k energetickému využití. Ke svému podnikání využívá žalobkyně i zvláštní techniku, která musí splňovat všechna kritéria stanovená právními předpisy pro tento druh podnikání. Mezi tuto zvláštní techniku patří i automobilová cisterna na podvozku Avia opatřená vývěvou, určená k nakládání s odpadními oleji a látkami ropného charakteru. Vydání shora uvedeného vozidla bylo u žalované několikrát písemně i osobně urgováno. Vozidlo bylo žalovanou vydáno dne 29. 4. 2013 vlastníkovi vozidla (UniCredit Leasing CZ, a. s.), jenž jej následně předal žalobkyni. Vozidlo však bylo vydáno bez velkého technického průkazu, který je dosud žalovanou zadržován. Vozidlo tak nebylo možné užívat do doby vystavení duplikátu velkého technického průkazu. Bez velkého technického průkazu nebylo možno požádat o vydání technického osvědčení dle předpisů o přepravě nebezpečných látek (dále jen ADR) opravňující vozidlo k provozu na komunikacích. Platnost původního povolení, které se vydává vždy jen na rok, v době zadržení vozila propadlo. Vozidlo tak bylo možno užívat až po vydání nového osvědčení dle předpisů ADR, tj. od 10. 6. 2013. Zadržení vozidla žalobkyně od 3. 5. 2012 do 29. 4. 2013 bylo neoprávněné. V příčinné souvislosti se shora uvedeným protiprávním jednáním žalované pak žalobkyni v období od 3. 5. 2012 do 10. 6. 2013 (vydání ADR) vznikla skutečná škoda, kterou žalobkyně dále vyčísluje: Žalobkyně je nájemcem ještě jednoho podobného vozidla – cisterny, RZ: [redacted], které je určeno pro práci na Moravě. Aby žalobkyně předešla ztrátám v důsledku zadržení vozidla určeného pro práce v Čechách, byla nucena řešit situaci tak, že zbylé vozidlo přejíždělo mezi Moravou a Čechami. Dva zaměstnanci žalobkyně, řidiči - specialisté, se tak střídali v práci na zbylé cisterně z Moravy. Pracovně využitelný tak ale byl vždy jen jeden z těchto řidičů. Průměrná měsíční superhrubá mzda řidičů specialistů zaměstnaných u žalobkyně je 28 444 Kč. Tím, že vždy pro jednoho z řidičů neměla žalobkyně práci, jí vznikla od prosince 2012 (tj. od vydání integrovaného povolení k nakládání s nebezpečnými odpady pro žalobkyni) až do 10. 6. 2013, tj. do doby kdy mohla žalobkyně neoprávněně zadržené vozidlo opět využívat, škoda spočívající v marně vynaložených mzdových prostředcích pro jednoho řidiče specialistu ve výši 178 478 Kč. Převážením cisterny mezi Moravou a Čechami vznikly žalobkyni zvýšené provozní náklady za přepravu vozidla mezi regiony (pohonné hmoty a opotřebení vozidla). Zvýšené náklady za palivo na přepravu vozidla žalobkyně vyčísluje na 12 502,728 Kč. Vozidlo při převozech ujelo celkem 1 684 km. Vozidlo tak bylo zvýšeně opotřebováno (k cestám by nedošlo, pokud by žalovaná nezadržela vozidlo). Za jeden ujetý km žalobkyně požaduje uhrazení částky ve výši 3,66 Kč, celkem tedy 3,66 Kč x 1684 Km = 6 163 Kč. Zbylá cisterna nemohla zvládnout objem prací plánovaných pro dvě vozidla. Aby žalobkyně zvládla veškeré nasmlouvané práce pro své zákazníky, byla nucena si půjčovat obdobné vozidlo od jiné společnosti. Tato speciální vozidla je však možno si zapůjčit pouze se zaškolenou obsluhou. V období od prosince 2012 do 10. 6. 2013 tak za pronájem cisteren zaplatila žalobkyně částku ve výši 523 930 Kč. Celková výše škody se tedy skládá z následujících položek: a) náklady na mzdu ve výši 178 478 Kč, b) náklady na palivo ve výši 12 502 Kč, c) náklady za opotřebení vozidla ve výši 6 163 Kč, a d) náklady na půjčení dalšího vozidla s řidičem ve výši 523 930 Kč. Celkem tedy výše škody činí 721 073 Kč. Tato částka byla žalované vyčíslena předžalobní upomínkou a doručena. Žalovaná však plnit odmítla a od 29. 4. 2014 je v prodlení. S ohledem na tuto skutečnost žalobkyně požaduje i zákonný úrok z prodlení, a to od 29. 4. 2014 z částky 721 073 Kč do zaplacení ve výši 8,05 % ročně.

Shodu s prvopisem potvrzuje Michaela Vargová.

2. Žalovaná s žalobou nesouhlasila, je přesvědčena, že svým jednáním nemohla ke vzniku tvrzené škody přispět. Žalovaná k věci uvedla, že především působení žalobkyně v areálu žalované na adrese Slaný, Netovická 875, nelze oddělit od působení společnosti E [redacted], s. r. o., (dříve pod obchodní firmou B [redacted] – ekologické služby, s. r. o.), IČO [redacted], ve stejném areálu žalované. Společnost E [redacted], s. r. o., v uvedeném areálu užívala na základě řádně uzavřené nájemní smlouvy se žalovanou pozemky a nebytové prostory. Nájemní smlouva byla uzavřena dne 1. 12. 2009 na dobu neurčitou s jednoměsíční výpovědní lhůtou. Společnost E [redacted], s. r. o., se zavázala, že bude platit nájemné v dohodnutých měsíčních splátkách, tuto povinnost však dlouhodobě neplnila. Z důvodu dlouhodobého neplacení nájemného přistoupila žalovaná dne 9. 5. 2012 k okamžitému zrušení smlouvy se společností E [redacted], s. r. o., a současně přijala opatření, jimiž zamezila vstupu zaměstnanců této společnosti do svého areálu. S žalobkyní nebyla žalovaná v žádném smluvním vztahu a ani jí nebylo známo, že žalobkyně provozuje v areálu žalované svoji podnikatelskou činnost. Osoby jednající za společnost E [redacted], s. r. o., uváděly žalovanou v omyl, nesprávně ji informovaly o rozsahu své podnikatelské činnosti v areálu žalované a o spolupráci s žalobkyní. Žalovaná též nebyla upozorněna na skutečnost, že společnost E [redacted], s. r. o., je v konkursní situaci, není schopna dále hradit své závazky, včetně závazků vyplývajících z nájemní smlouvy uzavřené se žalovanou, a že zřejmě její podnikatelské aktivity v areálu žalované přebírá žalobkyně. Společnost E [redacted], s. r. o., umožnila protiprávní jednání žalobkyně tím, že žalobkyni přizvala k podnikání v pronajatých prostorách, aniž by žalovanou o této situaci informovala a vyžádala si její souhlas. Ani žalobkyně žalovanou neinformovala o tom, že se společností E [redacted], s. r. o., spolupracuje, a to i formou využívání areálu žalované včetně parkování motorových vozidel. Žalovaná žalobkyni nikdy ani písemně ani ústně nedala souhlas k tomu, aby mohla v jejím areálu provozovat jakoukoliv činnost, a proto také považovala veškeré požadavky a nároky uplatňované vůči ní ze strany žalobkyně za zcela nelegitimní. Společnost E [redacted], s. r. o., opustila areál žalované za situace, kdy nezaplatila dlužné nájemné a kdy v pronajatých prostorách a na pozemku zanechala ekologicky škodlivý materiál v množství v řádu několika desítek tun, jehož ekologická likvidace by si podle odborného odhadu žalované vyžádala náklady v řádu statisíců korun. Za situace, kdy společnost E [redacted], s. r. o., přes veškeré předchozí přísliby nezaplatila dlužné nájemné a přerušila se žalovanou veškerá jednání o dlužném nájemném, nezbylo žalované, než aby zamezila této společnosti vstup do areálu a aby využila možnosti dané § 672 odst. 2 občanského zákoníku, tedy zadržení movitých věcí nájemce. Následně požádala žalovaná Okresní soud v Kladně dne 13. 8. 2012 o provedení soupisu zadržených movitých věcí. Stejného dne zaslala žalovaná společností E [redacted], s. r. o., vyrozumění o uplatnění zástavního a zadržovacího práva k movitým věcem. Okresní soud v Kladně dopisem ze dne 30. 10. 2012 sp. zn. 34 Nc 7001/2012 žádosti žalované vyhověl a zaslal jí protokol obsahující soupis zadržených movitých věcí. Žalovaná podala proti společnosti E [redacted], s. r. o., dne 26. 3. 2013 žalobu o zaplacení dlužného nájemného k Obvodnímu soudu pro Prahu 7, věc byla vedena pod sp. zn. 52 C 77/2013. Ve věci byl vydán platební rozkaz, jímž byla společnost E [redacted], s. r. o., uložena povinnost zaplatit dlužné nájemné ve výši 269 208 Kč s příslušenstvím. Jelikož byl dne 10. 7. 2013 na majetek společnost E [redacted], s. r. o., prohlášen konkurs, byla uvedena pohledávka přihlášena dne 16. 7. 2013 do konkursního řízení vedeného Městským soudem v Praze pod sp. zn. MSPH 79 INS 14731/2013. S ohledem na shora uvedené skutečnosti žalovaná nemohla vědět, že mezi movitými věcmi, k nimž bylo uplatněno zadržovací právo, je i vozidlo AVIA, jehož vlastníkem byla leasingová společnost a uživatelem žalobkyně. Žalovaná se oprávněně domnívala, že předmětné vozidlo užívá společnost E [redacted], s. r. o., a že toto vozidlo náleží do souboru movitých věcí, které společnost E [redacted], s. r. o., v předmětu nájmu umístila. Celá záležitost byla objasněna až v rámci jednání žalované se společností UniCredit Leasing CZ, a. s., která prokázala, že je vlastníkem předmětného vozidla a že jeho leasingovým nájemcem je žalobkyně. Na výzvu jmenované leasingové společnosti jí žalovaná předmětné vozidlo vydala, a to na základě písemného

protokolu ze dne 29. 4. 2013 sepsaného v sídle žalované. Žalovaná odmítla tvrzení žalobkyně, že by s vozidlem zadržovala i velký technický průkaz a znemožnila tak žalobkyni další užívání předmětu leasingu po vydání vozidla. Žalovaná tvrdí, že neexistuje příčinná souvislost mezi zadržením motorového vozidla, které bylo neoprávněně umístěno v jejím areálu a ze strany žalobkyně uplatňovanou škodou. Žalovaná v průběhu řízení ve svých vyjádřeních k věci zdůraznila, že neměla pochybnosti o tom, že vlastníkem předmětného vozidla je společnost E [redacted], s. r. o., statutární zástupci i zaměstnanci uvedené společnosti tuto skutečnost deklarovali žalované ústně, pozdější tvrzení, že vozidlo je ve vlastnictví třetí osoby, nebylo žalované nijak doloženo. Jakmile došlo ze strany společnosti UniCredit Leasing CZ, a. s., k prokázání vlastnického práva k předmětnému vozidlu, bylo toto vozidlo vlastníkovvi vydáno.

3. Z předžalobní upomínky ze dne 15. 4. 2014 bylo zjištěno, že žalobkyně před podáním žaloby vyzvala dne 15. 4. 2014 žalovanou k náhradě škody vzniklé v souvislosti s neoprávněným zadržením vozidla AVIA, RZ [redacted], v areálu žalované ve výši 332 187 Kč za nájem vozidla dle leasingové smlouvy, ve výši 178 478 Kč za marně vynaložené mzdové prostředky, dále ve výši 6 163 Kč za zvýšené provozní náklady na převážení cisterny mezi Moravou a Čechami a ve výši 433 642 Kč za pronájem dalších cisteren. Žalobkyně stanovila žalované lhůtu nejpozději do 28. 4. 2014 k vyjádření, zda uplatněné nároky uznává s upozorněním na možnost podání žaloby na náhradu škody. Podle připojené dodejky byla předžalobní výzva doručena žalované dne 18. 4. 2014.
4. Z kupní smlouvy / smlouvy o finančním leasingu č. [redacted] ze dne 19. 3. 2012 bylo zjištěno, že společnost UniCredit Leasing CZ, a. s., se na základě kupní smlouvy ze dne 19. 3. 2012 stala vlastníkem nákladního automobilu AVIA D120L, číslo karoserie [redacted], a současně uzavřela jako leasingový pronajímatel s žalobkyní smlouvu o finančním leasingu, jejímž předmětem bylo výše specifikované vozidlo. Datum předání vozidla bylo stanoveno na 20. 3. 2012. Z duplikátu osvědčení o registraci vozidla (technického průkazu) č. [redacted] bylo zjištěno, že technický průkaz se vztahuje k vozidlu RZ [redacted] které je totožné s výše specifikovaným předmětem leasingu, duplikát technického průkazu byl vystaven za ztracený technický průkaz dne 30. 5. 2013. Z osvědčení o schválení vozidel pro přepravu některých nebezpečných věcí (tzv. ADR osvědčení) bylo zjištěno, že osvědčení bylo vydáno pro vozidlo RZ [redacted] dne 26. 3. 2012 s platností do 21. 3. 2013. Platnost osvědčení byla následně prodloužena dne 17. 6. 2013 do 12. 6. 2014.
5. Ze smlouvy o nájmu dopravního prostředku ze dne 22. 3. 2012 uzavřené mezi žalobkyní jako pronajímatelem a společností E [redacted], s. r. o., jako nájemcem, bylo zjištěno, že pronajímatel se zavázal přenechat nájemci do užívání na dva měsíce, s možností prodloužení doby nájmu na základě písemné dohody stran vždy o jeden měsíc, nákladní automobil – autocisternu RZ [redacted] a nájemce se zavázal platit dohodnuté nájemné ve výši 38 075 Kč včetně DPH vždy k 5. dni daného měsíce. V článku IV. odst. 4 věta druhá citované smlouvy bylo ujednáno, že pokud nájemce způsobí škodu nesprávným užíváním či pokud způsobí škodu v důsledku jiných okolností, za něž odpovídá, hradí prokazatelnou škodu pronajímateli nájemce. Ze souhlasu s podnájmem k leasingové / úvěrové smlouvě č. [redacted] bylo zjištěno, že společnost UniCredit Leasing CZ, a. s., vyslovila souhlas s užíváním předmětu leasingu (AVIA D120L, č. karoserie [redacted]) třetí osobou v době od 4. 6. 2012 do 31. 3. 2017, a to pouze ve vztahu k podnájemci E [redacted], s. r. o. Souhlas byl vystaven dne 4. 6. 2012. Žalovaná zpochybnila pravost citované smlouvy i souhlasu s pronájmem. Dotazem na společnost UniCredit Leasing CZ, a. s., bylo ověřeno, že souhlas s podnájmem pro společnost E [redacted], s. r. o., ze dne 4. 6. 2012 byl udělen, pracovnice, které souhlas vystavily, byly k tomuto úkonu kompetentní. Dále bylo ze zprávy společnosti A servis s. r. o., která byla pověřena vedením účetnictví společnosti E [redacted], s. r. o., v době před prohlášením konkursu (tj. před 10. 7. 2013) zjištěno, že smlouva o nájmu dopravního prostředku ze dne 22. 3. 2013 je součástí účetních dokladů společnosti E [redacted], s. r. o. Nájemné za vozidlo bylo

Shodu s prvopisem potvrzuje Michaela Vargová.

placeno na základě faktur vystavovaných měsíčně společností Č[REDAKCE], s. r. o. Úhrady těchto faktur probíhaly bankovními převody, všechny doklady jsou součástí účetnictví.

6. Z protokolu sp. zn. 34 Nc 7001/2012 sepsaného zdejším soudem dne 17. 10. 2012 na místě [REDAKCE], Slaný, bylo zjištěno, že soupis movitých věcí byl proveden za přítomnosti správce majetku žalované p. Jana V[REDAKCE]. Pod položkou č. 15 byl do soupisu zahrnut i nákladní automobil AVIA, RZ [REDAKCE], nástavba s cisternou. Z fotodokumentace předložené žalobkyní bylo zjištěno, že předmětné vozidlo bylo opatřeno nápisy Č[REDAKCE], s. r. o., včetně uvedení IČO, sídla a telefonického spojení.
7. Z výzvy k vydání motorového vozidla ze dne 7. 3. 2013 bylo zjištěno, že společnost UniCredit Leasing CZ, a. s., vyzvala žalovanou k vydání předmětného vozidla. Součástí výzvy byla informace, že vozidlo AVIA D120L, VIN [REDAKCE], je ve vlastnictví společnosti UniCredit Leasing CZ, a. s., která jej poskytla do užívání žalobkyni na základě smlouvy o finančním leasingu č. [REDAKCE]. Z přejímacího protokolu vozidla bylo zjištěno, že vozidlo AVIA D 120 L, RZ [REDAKCE] bylo dne 29. 4. 2013 předáno majiteli UniCredit Leasing CZ, a.s., za žalovanou vozidlo předával p. Jan V[REDAKCE]. Společnost UniCredit Leasing CZ, a.s., v této souvislosti soudu sdělila, že při předávání vozidla na základě výzvy ze dne 7. 3. 2013 nebyla pořízena žádná fotodokumentace.
8. Ze spisu zdejšího soudu sp. zn. 25 C 59/2012 bylo zjištěno, že žalobkyně a společnost E[REDAKCE], s. r. o., se žalobou podanou dne 3. 7. 2012 domáhaly po žalované vydání cisterny na podvozku AVIA, zelenobílé barvy s nápisy po celém vozu Č[REDAKCE] s.r.o., RZ [REDAKCE], s tím, že společnost Č[REDAKCE], s. r. o., je výlučným vlastníkem uvedené cisterny, kterou žalovaná neoprávněně zadržuje. Součástí žaloby byl i návrh na vydání předběžného opatření, jímž by žalované byla uložena povinnost vydat žalobkyni předmětné vozidlo. Ze smlouvy o nájmu nebytových prostor ze dne 1. 12. 2009, která je součástí spisu, bylo zjištěno, že žalovaná jako pronajímatel uzavřela se společností B[REDAKCE] – ekologické služby, s. r. o., (nyní pod obchodní firmou E[REDAKCE], s. r. o.), IČO [REDAKCE], jako nájemcem smlouvu, jejímž předmětem je nájem nebytových prostor a venkovní plochy v objektu žalované na adrese Netovická 875, Slaný. Smlouva byla sjednána počínaje od 1. 12. 2009 na dobu neurčitou s jednoměsíční výpovědní lhůtou. Cena nájmu činila 44 780 Kč měsíčně bez DPH. V rámci smluvních ujednání pronajímatel mimo jiné souhlasil s vjezdem a parkováním služebních vozidel nájemce v prostoru objektu, kde se pronajaté nebytové prostory nacházejí. Návrh na vydání předběžného opatření byl pravomocně zamítnut. Žalovaná ve svém vyjádření k věci poukazovala na skutečnost, že společnost E[REDAKCE], s. r. o., dlouhodobě neplatila nájemné dle citované smlouvy o nájmu nebytových prostor a vznikl jí dluh ve výši 448 395 Kč. Žalovaná v souvislosti s okamžitým ukončením smlouvy o nájmu nebytových prostor využila zadržovacího práva k movitým věcem umístěným společností E[REDAKCE], s. r. o., v areálu žalobce. Při jednání soudu dne 17. 6. 2013 zástupce žalované konstatoval, že předmětné vozidlo není ve vlastnictví žalobkyně, ale společnosti UniCredit Leasing CZ, a.s., které bylo vozidlo již vydáno. Do spisu byla následně založena již výše citovaná smlouva o nájmu dopravního prostředku ze dne 22. 3. 2012 a další smlouva o nájmu téhož dopravního prostředku ze dne 22. 5. 2012, kdy jedinou změnou oproti smlouvě ze dne 22. 3. 2012 je ujednání o nové výši nájemného. V souvislosti s prohlášením konkursu na majetek společnosti E[REDAKCE], s. r. o., bylo řízení ve věci žalobce E[REDAKCE] s. r. o., proti žalované P[REDAKCE], a. s., vyloučeno k samostatnému řízení (usnesením č. 25 C 59/2012-203 ze dne 16. 8. 2013). Žalobkyně Č[REDAKCE], s. r. o., pak vzala návrh na vydání věci proti žalované P[REDAKCE], a. s., zpět a soud usnesením č. j. 25 C 59/2012-221 ze dne 2. 9. 2013 zastavil.
9. Ze spisu Obvodního soudu pro Prahu 7 sp. zn. 52 C 77/2013 bylo zjištěno, že žalovaná se žalobou podanou u soudu dne 2. 4. 2013 domáhala po společnosti E[REDAKCE], s. r. o., zaplacení dlužného nájemného za užívání pozemků a nebytových prostor ve výši 269 208 Kč s příslušenstvím. Soud žalobě vyhověl platebním rozkazem č. j. 52 C 77/2013-9 ze dne Shodu s prvopisem potvrzuje Michaela Vargová.

29. 7. 2013, proti němuž byl včas podán odpor. Následně bylo řízení přerušeno v důsledku prohlášení konkursu na majetek úpadce E [REDACTED], s. r. o.
10. Z dílčího protokolu o průběhu kontroly České inspekce životního prostředí ze dne 6. 11. 2013 bylo zjištěno, že kontrolovanou osobou byla společnost E [REDACTED], s. r. o., předmětem kontroly bylo zjištění, zda provozovna na adrese [REDACTED], Slaný, je v době kontroly provozována a zda nedošlo od minulého místního šetření ČIŽP ke změně v uložených nebezpečných odpadech. Šetřením bylo zjištěno, že v kontrolovaných halách se nacházejí nebezpečné odpady ve velkém množství.
11. Z předložené korespondence účastníků a společnosti E [REDACTED], s. r. o., ze dne 21. 6. 2012, 3. 7. 2012, 27. 7. 2012, 7. 8. 2012, 13. 11. 2012 a 30. 11. 2012 bylo zjištěno, že mezi žalobkyní a společností E [REDACTED], s. r. o., na straně jedné a žalovanou na straně druhé probíhala jednání, jejichž předmětem byly požadavky žalobkyně na vydání předmětného vozidla a na náhradu škody vzniklé v souvislosti se zadržováním tohoto vozidla žalovanou. Žalobkyně v této souvislosti žalované mimo jiné výslovně tvrdila (dopis ze dne 3. 7. 2012), že je výlučným vlastníkem cisterny na podvozku AVIA, zelenobílé barvy s nápisy po celém vozu Č [REDACTED], s. r. o., RZ [REDACTED], s tím, že tento vůz zapůjčila společnosti E [REDACTED], s. r. o. Společnost E [REDACTED], s. r. o., se na žalované domáhala vydání ostatních zadržovaných movitých věcí, žalovaná naopak požadovala zaplacení dlužného nájemného a odstranění nebezpečných odpadů umístěných v areálu žalované. K dohodě o smírném řešení mezi uvedenými stranami nedošlo. Z e-mailové zprávy ze dne 15. 10. 2012 a dopisu ze dne 24. 10. 2012 bylo zjištěno, že žalobkyně žádala společnost UniCredit Leasing CZ, a.s., o pomoc při navrácení cisternového automobilu, RZ [REDACTED], zadržovaného žalovanou s tím, že leasingová společnost by jako vlastník vozidla měla u žalované uplatnit své vlastnické právo.
12. Ze spisu Policie ČR, Obvodní oddělení Slaný, č. j. KRPS-182264/TČ-2012-010317 bylo zjištěno, že žalobkyně podala dne 24. 5. 2012 trestní oznámení na žalovanou s tím, že žalobkyně je výlučným vlastníkem cisterny na podvozku AVIA, RZ [REDACTED]. Žalobkyně toto vozidlo zapůjčila společnosti E [REDACTED], s. r. o. Dne 3. 5. 2012 byl společnosti E [REDACTED], s. r. o., žalovanou zamezen přístup do areálu žalované, jehož část měla společnost E [REDACTED], s. r. o., pronajatou na základě smlouvy o nájmu nebytových prostor ze dne 1. 12. 2009. Žalovaná zabrala všechny pronajímané prostory a mimo jiné neoprávněně zadržuje i předmětné vozidlo. Z úředního záznamu o podání vysvětlení ze dne 5. 6. 2012 bylo zjištěno, že vysvětlení podávala generální ředitelka žalované Ing. Alena D [REDACTED], která zejména poukázala na dlouhodobé problémy se společností E [REDACTED], s. r. o., kvůli neplacení nájemného. Když dluh narostl na 484 395 Kč, přistoupili ke krajnímu řešení a zamezili vstupu pracovníků společnosti E [REDACTED], s. r. o., do areálu, současně v areálu zůstal majetek společnosti E [REDACTED], s. r. o. Mezi tímto majetkem bylo i vozidlo RZ [REDACTED] o kterém jednatel společnosti E [REDACTED], s. r. o., pan K [REDACTED] začal tvrdit, že je majetkem společnosti ČEPRAMO, s. r. o., která má mít smlouvu o pronájmu se společností E [REDACTED], s. r. o. Ing. D [REDACTED] o tom byla informována telefonicky, oficiálně jí to nikdo nepotvrdil. Při podání vysvětlení dále uvedla, že vozidlo je ochotna vydat, chce však, aby byly dohodnuty podmínky předání vozidla a jakým způsobem budou narovnány vztahy mezi společnostmi P [REDACTED] a E [REDACTED]. Součástí spisového materiálu je smlouva o nájmu nebytových prostor ze dne 1.12.2009 s dodatky č. 1 a 2, žádosti o vydání autocisterny RZ [REDACTED], ohledně které je tvrzeno, že jejím výlučným vlastníkem je společnost Č [REDACTED], s. r. o., i smlouva o nájmu dopravního prostředku ze dne 22. 3. 2012. Z vyrozumění PČR, Obvodní oddělení Slaný, č. j. KRPS-182264-14/ČJ-2012-010317 ze dne 23. 7. 2012 adresovaného jednateli žalobkyně Martinu D [REDACTED] a č. j. KRPS-182264-15/ČJ-2012-010317 ze dne 23. 7. 2012 adresovaného tehdejší právní zástupkyni žalobkyně JUDr. Ivaně K [REDACTED] bylo zjištěno, že podání ze dne 24. 5. 2012 označené jako „Šetření k nevydání věci, Slaný, [REDACTED]“ bylo po prošetření věci uloženo, protože nebyly zjištěny skutečnosti důvodně nasvědčující tomu, že byl spáchán trestný čin a odůvodňující zahájení úkonů trestního

Shodu s prvopisem potvrzuje Michaela Vargová.

řízení podle § 158 odst. 3 trestního řádu. Z vyrozumění Okresního státního zastupitelství v Kladně ze dne 22. 8. 2012 i Krajského státního zastupitelství v Praze ze dne 20. 9. 2012 bylo zjištěno, že na základě podnětů poškozených JUDr. Martina D[REDAKCE], jednatele společnosti C[REDAKCE], s. r. o., a Ing. Vladimíra K[REDAKCE], jednatele společnosti E[REDAKCE], s. r. o., došlo k přezkoumání postupu policejního orgánu ve výše uvedené věci a bylo konstatováno, že ke spáchání trestného činu nedošlo, poškození mohou své nároky uplatnit v řízení občanskoprávním.

13. Z vyrozumění o uplatnění zástavního práva ze dne 13. 8. 2012 bylo zjištěno, že žalovaná vyrozuměla společnost E[REDAKCE], s. r. o., v souvislosti s dlouhodobým neplacením nájemného podle smlouvy o nájmu nebytových prostor ze dne 1. 12. 2009 o tom, že dne 9. 5. 2012 přistoupila k okamžitému zrušení nájemní smlouvy a současně přijala opatření, kterými zamezila vstupu zaměstnanců společnosti E[REDAKCE], s. r. o., do svého areálu. Dále byl připojen seznam movitých věcí zanechaných v areálu žalované, kdy pod položkou č. 3 je uveden nákladní automobil – cisterna, výr. zn. AVIA, RZ [REDAKCE]. Žalovaná současně sdělila, že k movitým věcem uvedeným v seznamu uplatňuje zadržovací právo podle § 672 odst. 2 občanského zákoníku a že požádala příslušný soud o provedení soupisu movitých věcí soudním vykonavatelem.
14. Z protokolu o předání věci ze dne 31. 10. 2014 bylo zjištěno, že insolvenční správce E[REDAKCE], s. r. o., JUDr. Lenka Ž[REDAKCE] převzala věci uložené v objektu U7 ve východním areálu společnosti P[REDAKCE], a. s., na adrese [REDAKCE], Slaný, mimo jiné velký technický průkaz od vozidla RZ [REDAKCE], AVIA, vlastník UniCredit Leasing CZ, a. s., s poznámkou, že vozidlo se nenachází v objektu.
15. Z dopisu společnosti E[REDAKCE], s. r. o., adresovaného žalované ze dne 17. 5. 2012 podepsaného Ing. Vladimírem K[REDAKCE] jako jednatelem E[REDAKCE], s. r. o., bylo zjištěno, že v dopisu je konstatováno, že před dvěma týdny (3. 5.) byl zaměstnancům společnosti E[REDAKCE], s. r. o., zamezen vstup do prostor pronajatých od žalované a současně bylo zamezeno odjezdu cisteren, které jsou přímo označeny jako majetek jiné firmy nebo jsou pod notářskou zástavou, z důvodu prodlení úhrad za nájem ze strany společnosti E[REDAKCE], s. r. o., vůči žalované. Společnost E[REDAKCE], s. r. o., navrhovala určitá řešení vzniklé situace (zejm. vyklizení areálu žalované, podpis splátkového kalendáře) s podmínkou, že bude zaměstnancům společnosti E[REDAKCE], s. r. o., umožněn okamžitý přístup a činnost v pronajatých prostorách.
16. Z výpovědi svědka Ing. Vladimíra K[REDAKCE] bylo zjištěno, že byl jednatelem společnosti E[REDAKCE], s. r. o., která spolupracovala se společností Č[REDAKCE], s. r. o., a současně společnost E[REDAKCE], s. r. o., měla v areálu společnosti P[REDAKCE], a. s., pronájem jedné haly. Pokud jde o vozidlo Avia, měli uzavřenou smlouvu o nájmu se společností Č[REDAKCE], s. r. o., na jejímž základě bylo vozidlo používáno, dále měli ještě vozidlo Man, to byla také cisterna. Ke smlouvě o nájmu dopravního prostředku ze dne 22. 3. 2012 svědek uvedl, že je možné, že se jednalo právě o tuto smlouvu, na podrobnosti uzavření smlouvy si však nevzpomíná, registrační značku vozidla si nepamatuje, neví, zda byl uzavřen nějaký dodatek ke smlouvě. Předmětné vozidlo používali. Společnost E[REDAKCE] měla problém s P[REDAKCE] ohledně nájemného, měli nějaký dluh, chtěli o tom jednat a dluh uhradit, ovšem mezitím paní ředitelka P[REDAKCE] v době, kdy vozidlo parkovalo v areálu, zakázala vstup jejich zaměstnanců do areálu a k autu už se nedostali. Snažili se o vydání auta jednat, oznamovali to na policii, jednal o tom svědek i další dva pracovníci, např. pan Z[REDAKCE], chtěli dosáhnout vydání auta, ale výsledek byl nulový. Další vývoj svědek nezná, protože společnost E[REDAKCE] šla do konkurzu a svědek už tam pak nepůsobil. Pokud jde o plnění smlouvy o nájmu dopravního prostředku, určitě byly vystavovány faktury a za nájem bylo placeno. K popisu předmětného vozidla svědek uvedl, že to bylo asi 6,5 tunové vozidlo, bylo na něm výrazné logo společnosti Č[REDAKCE], tak, aby to splňovalo tehdejší předpisy pro označení služebních vozidel. Podle fotografií předložených žalobkyní potvrdil, že se Shodu s prvopisem potvrzuje Michaela Vargová.

jedná o předmětné vozidlo. Informaci, že Avia nepatří společnosti E [REDACTED], ale patří společnosti Č [REDACTED], svědek říkal na policii, ale oznamoval i společnosti P [REDACTED], měli jednání na úrovni vedení, určitě to říkal paní ředitelce. Také to oznamoval písemně, že Avia patří společnosti Č [REDACTED], a to dopisem ze dne 17. 5. 2012. Dále tuto informaci sděloval i zaměstnancům společnosti P [REDACTED], určitě panu V [REDACTED], protože ten den, kdy jim zabránili ve vstupu do areálu, přijela policie a pan V [REDACTED], jako správce areálu, s nimi komunikoval za paní ředitelku. Bavili se celkově o zadrženém majetku i o tom, že Avia je ve vlastnictví Č [REDACTED]. Pokud jde o smluvní dokumentaci, ve firmě se běžně vše zakládalo a archivovalo, tedy smlouva o nájmu dopravního prostředku byla určitě v dokumentaci firmy dohledatelná. K tomu, zda nějakým způsobem dokládali společnosti P [REDACTED] právní titul užívání Avie, svědek uvedl, že je informovali, že vozidlo Man patří společnosti E [REDACTED] a Avia společnosti Č [REDACTED], nevzpomínal si však, zda k tomu dokládali právní titul. Používali malý technický průkaz, bylo tam označení, že vozidlo může přepravovat nebezpečný náklad, bylo tam vše, co bylo potřeba, o velkém technickém průkazu nic neví, nezajímal se o něj. Vozidlo Avia od počátku splňovalo předpisy pro provoz tohoto typu vozidla, od podepsání smlouvy bylo základním způsobem vybaveno a mohlo se používat. Od počátku bylo vozidlo určité označeno registrační značkou, svědek vyloučil, že by to mohlo být jinak.

17. Z výpovědi svědka PaedR. Rostislava Z [REDACTED] bylo zjištěno, že pracoval jako OSVČ v oboru organizačních a právních záležitostí a byl osloven společností E [REDACTED], aby se podílel na vyřešení určitého sporu se společností P [REDACTED]. Cílem jednání bylo dosáhnout uzavření smíru a vyhnout se případnému soudnímu sporu. Jednalo se o nějaké pronájmy, kdy společnost E [REDACTED] měla nějaké závazky vůči společnosti P [REDACTED], bylo jim řečeno, že se nemohou dohodnout na splátkovém kalendáři, další problém byl se zadržením automobilu. Písemně i e-maily vyzývali společnost P [REDACTED] k jednání, trvali i na osobní schůzce s Ing. D [REDACTED], ale jednání se neuskutečnilo, museli to uzavřít tak, že ze strany P [REDACTED] není žádná vstřícnost a žádný zájem věc nějak řešit. Neviděli žádnou možnost, jak věc vyřešit smírně, svědek doporučil podat trestní oznámení, což také s Ing. K [REDACTED] na policii ve Slaném učinili, společnost P [REDACTED] na to byla upozorněna. Hlavní problém byl v tom, že P [REDACTED] neumožnila vstup do objektu a dále že nevydali nákladní auto, které bylo společností Č [REDACTED] a které podle jejich soudu bylo zadržováno neoprávněně. Svědek žádal Ing. D [REDACTED] o uskutečnění schůzky k projednání otázky zadržování auta firmy Č [REDACTED], dále vyzýval žalovanou k písemnému doložení závazků žalobkyně vůči žalované (k tomu byly doloženy e-maily ze dne 30. 5. 2012 a 4. 6. 2012). Při telefonickém hovoru svědek Ing. D [REDACTED] nesdělával, komu vozidlo patří, snažil se dosáhnout osobního setkání. Ing. D [REDACTED] z počátku vůbec neměla zájem setkání uskutečnit s tím, že E [REDACTED] dluží a má zaplatit, později svědek nabyl dojmu, že by možnost osobního setkání byla, ale nechápe, proč k setkání nakonec nedošlo. Pokud byly svědkovi k nahlédnutí předloženy e-maily ze dne 4. 6. 2012 a 30. 5. 2012 svědek uvedl, že oba tyto emaily psal, možná jich bylo i více. Svědek jednal s asistentkou Ing. D [REDACTED], žádal o umožnění osobní schůzky, pan Zánvit jej na tomto jednání doprovázel. Svědek měl se společností E [REDACTED] uzavřenou mandátní smlouvu, jejíž součástí byla i ověřená plná moc.
18. Z výpovědi svědka Martina Z [REDACTED] bylo zjištěno, že byl přizván doktorem Z [REDACTED] k řešení případu, kdy bylo zadržováno vozidlo ve společnosti P [REDACTED], byl třetí osoba, svědek. S doktorem Z [REDACTED] asi 2x nebo 3x navštívil společnost P [REDACTED], v době kdy tam byl svědek, nikdo z vedení P [REDACTED] nebyl ochoten s nimi vyjednávat, doktor Z [REDACTED] to pak šel nahlásit na policii, tam byl svědek také přítomen. O případu byl informován pouze v obecné rovině, jednání se pouze účastnil, samostatně nečinil žádné kroky.
19. Z výpovědi svědka Jana V [REDACTED] bylo zjištěno, že je zaměstnancem žalované a pracuje jako správce majetku. Vozidlo Avia v areálu parkovalo, v prostorách, které měla vyhrazené společnost E [REDACTED]. Vozidlo tam bylo už někdy od ledna nebo února 2012, zpočátku stálo, protože bylo úplně nové, nemělo ani registrační značky a nebylo nastrojené pro druh provozu, ke kterému

Shodu s prvopisem potvrzuje Michaela Vargová.

bylo určeno. Svědek vozidlo považoval za vozidlo společnosti E [REDACTED], řekl mu to jeden ze zaměstnanců, nezná ho jménem. Bavili se v tom duchu i s Ing. K [REDACTED], protože E [REDACTED] mělo dluhy, Ing. K [REDACTED] říkal, že teď mají úplně nové auto, že se jejich situace zlepší a budou moci platit. Pokud jde o označení auta, bylo tam pouze logo Avie, nic dalšího jako třeba označení firmy, tam nebylo. Auto stálo v areálu určitě víc než měsíc. V květnu 2012 došlo k zneprístupnění prostor, protože jednání se společností E [REDACTED] nevedla k ničemu, neplatili za nájem ani za poskytované služby, naopak do areálu naváželi stále více odpadu. O autě se pak jednalo stále, s Ing. K [REDACTED] jednal i nějaký pan D [REDACTED] a řešila to i policie. Vlastnictví vozidla svědkovi nikdo nedokládal, prostory uzavřeli jako celek, asi ani nebylo možné jednotlivě zkoumat či co je, policie jim řekla, aby do areálu nevstupovali, že to budou řešit oni. Avie nakonec byla vydána společností UniCredit Leasing, která P [REDACTED] oslovila s tím, že jim vozidlo patří. Nevzpomíná si, kdy to přesně bylo. K popisu vozidla svědek uvedl, že to byla Avia bílé barvy se zelenou nástavbou – cisterna. Předložené fotografie vozidla nebyly pořízeny v areálu žalované, registrační značku vozidla si nepamatuje. Na policii vypovídal, nepamatuje si, že by se od policie dozvěděl, že Avia patří Č [REDACTED]. Dne 24. 5. 2012 se nejednalo o schůzku, ale spíše o pokus zástupců E [REDACTED] násilně vniknout do objektu, byla přivolána policie, která je vykázala. Vybavení vozidla nezná, blíže to nezkoumal, neví přesné datum, kdy bylo vozidlo zadrženo, nejednalo se ani tak o zadržení vozidla jako o zneprístupnění areálu, domnívá se, že to bylo někdy na jaře. Před zneprístupněním areálu byly dlouhodobé problémy s neplacením faktur za nájem a služby ze strany E [REDACTED], Ing. K [REDACTED] opakovaně sliboval, že zaplatí, ale k ničemu nedošlo, jejich vedení se k tomu několikrát sešlo. Hlavním podnětem ale bylo, že E [REDACTED] do areálu naváželo věci, které tam zůstávaly, neodváželi je pryč, jednalo se především o použité oleje a s tím související věci, jako hadry, filtry a maziva, dokonce i rozpouštědla a jedy. Měli obavu, že jim tam odpad zůstane a vznikne ekologická zátěž a že odpad budou muset likvidovat sami, to se také stalo. Areál byl následně zpřístupněn, když byla společnost E [REDACTED] v likvidaci a správkyně konkursní podstaty tam dělala soupis věcí. Byly tam spousty šanonů a plné stoly papírů, správkyně konkursní podstaty si veškerou dokumentaci odvezla. Do té doby byly prostory uzavřené a nikdo do nich nevstupoval.

20. Z výpovědi svědka Josefa P [REDACTED] bylo zjištěno, že je zaměstnancem žalované na pozici energetik. V areálu žalované fungovala společnost B [REDACTED], která se později přejmenovala na E [REDACTED], měli starou cisternu, jednou se tam objevilo krásné nové auto, svědek nedokázal určit, kdy to bylo. Vozidlo delší dobu stálo, po nějakém čase začalo jezdit. Pohybovali se kolem toho zaměstnanci E [REDACTED], předpokládal, že auto je jejich. Před zamezením vstupu zaměstnanců E [REDACTED] do areálu žalované došlo k tomu, že E [REDACTED] přestalo platit za nájem a služby, musela se udělat nějaká opatření. Svědek konkrétně měl pokyn, že E [REDACTED] neplatí a proto měl odpojit elektřinu do objektu. Nedokáže říci, kdy přesně to bylo, bylo by možné to dohledat podle odečtu elektřiny. K vypnutí elektřiny došlo po zamezení vstupu, bylo to víceméně z bezpečnostních důvodů, byly tam uskladněny nějaké parafiny. Z titulu své funkce se o vlastnictví vozidla žádné konkrétní informace nedozvěděl, neúčastnil se žádných jednání o vydání vozidla, nebyl ani vyslýchán na policii. V prostorách, které užívala společnost E [REDACTED] svědek zprovozoval elektřinu, když se tam společnost stěhovala, firma B [REDACTED] původně užívala halu M1, pak se stěhovala do haly U7. Potom později tam svědek byl, když přišla konkursní správkyně, rozsvěcel tam. Všechno tam zůstalo, jak bylo, na stole např. byla nedojedená svačina, bylo tam plno listin, odvážela to firma, která dělala likvidaci. Veškeré spisy si konkursní správkyně odvezla.
21. Z výpovědi svědka Ing. Pavla Š [REDACTED] bylo zjištěno, že je technickým ředitelem společnosti Č [REDACTED], předtím byl zaměstnancem společnosti E [REDACTED], a to do prosince 2012, od ledna 2013 pracuje ve společnosti Č [REDACTED]. Společnost Č [REDACTED] pracuje tak, že republiku má rozdělenou na části Morava a Čechy a každá část pracuje víceméně odděleně. Zabývají se úpravou odpadních olejů a výrobou paliv, tzn., že provádí svoz odpadních olejů od zákazníků a

dopravují zákazníkům hotové výrobky. V prosinci 2012 bylo společnosti vydáno integrované povolení k nakládání s nebezpečnými odpady a společnost začala v oboru podnikat. Byla dvě vozidla, jedno v Čechách a jedno na Moravě, ovšem vozidlo pro Čechy bylo zadržováno a v provozu chybělo. Nastala situace, kdy měli vyškolené dva řidiče, jsou používána vozidla speciálně upravená, k nimž je třeba také speciálně vyškolený řidič, vozidlo bylo ale pouze jedno. Řešili to různými způsoby, protože jinak by přišli o zákazníky, a to dodavatele odpadních olejů i odběratele hotových výrobků. Jedním ze způsobů bylo, že vozidlo, které bylo k dispozici, přejíždělo mezi Čechami a Moravou, další varianta byla, že si najímali vozidla od jiných společností, ale s ohledem na specifický charakter provozu, bylo nutné vozidlo pronajmout vždy i s řidičem. Svědek k popisu zadržovaného vozidla uvedl, že se jednalo o cisternové vozidlo na podvozku Avia v bílo-zeleném provedení s nápisem Č[redacted], svědek vozidlo ztotožnil podle fotodokumentace založené ve spisu. Dále svědek založil do spisu fotografie, které sám pořídil v době, kdy vozidlo již bylo vydáno společnosti UniCredit Leasing a stálo na zadržovacím parkovišti této společnosti. Na vozidle jsou zřetelně čitelné bílé polepy – nápis Č[redacted], s.r.o., na zeleném podkladě na cisterně. Ke konci působení svědka ve společnosti E[redacted] byl jednatelem společnosti Ing. K[redacted] a ještě před vstupem do insolvence tam byl i druhý jednatel pan K[redacted]. Pokud jde o způsob jednání za společnost E[redacted], některá jednání vedl sám jednatel, k některým jednáním dostával pověření svědek. V roce 2012 za společnost E[redacted] jednal Ing. K[redacted]. Při nakládání s nebezpečnými odpady je jednou oblastí nezbytnou k podnikání pořízení techniky, druhou oblastí je nutnost vyřídit řadu povolení. Společnost Č[redacted] si začala připravovat jak techniku, tak legislativu. Na počátku roku 2012 byl takový stav, že byla hotová vozidla, ale společnost ještě neměla povolení, ta dostala asi v listopadu 2012. Bylo tedy výhodné pronajmout cisternu společnosti E[redacted], která ji potřebovala, proto byla uzavřena smlouva o pronájmu, bylo to ekonomické, jelikož na cisternu běžel leasing. Společnost Č[redacted] se připravovala na podnikání, zpočátku řidiče neměla, měla vozidla, zatímco společnost E[redacted] měla řidiče. Pak, když společnost Č[redacted] dostala povolení, řidiči přešli z E[redacted] do Č[redacted]. Tento přechod se uskutečnil někdy předtím, než do společnosti Č[redacted] přešel svědek, řidiči už byli zaměstnanci společnosti Č[redacted] dříve, než získala povolení.

22. Dále byl proveden důkaz následujícími listinami: technický průkaz k vozidlu RZ[redacted], kupní smlouva / smlouva o finančním leasingu č. [redacted] ze dne 19. 3. 2012, rozhodnutí Krajského úřadu Zlínského kraje o žádosti o vydání integrovaného povolení pro zařízení „Zařízení pro sběr, výkup a využívání odpadů středisko Lípa“ a o žádosti o změnu integrovaného povolení ze dne 3. 2. 2012 a 29. 11. 2012, Provozní řády Zařízení pro sběr, výkup a využívání odpadů Středisko Lípa a Pardubice, mzdové listy řidičů Jaroslava S[redacted] a Františka K[redacted] za rok 2013, odborné vyjádření znalce Aleše K[redacted] ze dne 17. 4. 2014 k stanovení pevných nákladů na provoz vozidla, denní záznamy o výkonu vozidla nákladní dopravy RZ[redacted] za období od 5. 12. 2012 do 21. 5. 2013, kniha přijatých faktur a faktury vystavené žalobkyni společností A[redacted] – T[redacted], s. r. o., za období od 17. 1. 2013 do 30. 5. 2013 a výpisy z účtu žalobkyně prokazující zaplacení těchto faktur. Svědek Ing. Pavel Š[redacted] se v části své výpovědi podrobně vyjadřoval ke skutečnostem a listinným důkazům souvisejícím s vyčíslením výše škody. Hodnocením citovaných listinných důkazů i uvedené části výpovědi svědka Š[redacted] se soud v této fázi řízení nezabýval, protože se týkají prokazování výše škody, soud se však nyní zabýval pouze základem uplatněného nároku.
23. Podle § 3028 odst. 1 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník (dále jen „nový občanský zákoník“) se tímto zákonem řídí práva a povinnosti vzniklé ode dne nabytí jeho účinnosti. Podle § 3028 odst. 2 nového občanského zákoníku, není-li stanoveno jinak, řídí se ustanoveními tohoto zákona i právní poměry týkající se práv osobních, rodinných a věcných, jejich vznik, jakož i práva a povinnosti z nich vzniklé před dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se však posuzují podle dosavadních právních předpisů. Protože ke vzniku tvrzené škody mělo dojít před 1. 1. 2014,

Shodu s prvopisem potvrzuje Michaela Vargová.

postupoval soud při posouzení uplatněného nároku podle příslušných ustanovení zákona č. 40/1964 Sb., občanský zákoník (dále jen „občanský zákoník“). V daném případě jde o vztah mezi obchodními společnostmi, podnikateli, proto se soud nejprve zabýval otázkou, zda na daný případ nedopadá úprava náhrady škody vyplývající ze zákona č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník. Obchodní zákoník upravuje náhradu škody vzniklou porušením povinnosti ze závazkového vztahu. Závazkový vztah mezi účastníky však nebyl, proto byly podmínky odpovědnosti za škodu posuzovány podle občanského zákoníku.

24. Podle § 415 občanského zákoníku, každý je povinen počínat si tak, aby nedocházelo ke škodám na zdraví, na majetku, na přírodě a životním prostředí. Podle § 420 odst. 1 občanského zákoníku, každý odpovídá za škodu, kterou způsobil porušením právní povinnosti.
25. V daném případě vzal soud z provedených důkazů za prokázané, že žalovaná pronajala na základě smlouvy o nájmu nebytových prostor ze dne 1. 12. 2009 část areálu ve svém vlastnictví společnosti E [REDACTED], s. r. o. Společnost E [REDACTED], s. r. o., neplnila dlouhodobě své závazky ze smlouvy o nájmu nebytových prostor, zejména neplatila nájemné a vznikl jí dluh v řádu několika set tisíc korun. Tyto skutečnosti nebyly mezi účastníky sporné a byly prokázány jak listinnými důkazy, tak i výpovědí svědků. Dále bylo prokázáno, že žalovaná se rozhodla nájemní vztah ukončit v květnu 2012, v souvislosti s tím zamezila dalšímu přístupu zaměstnanců společnosti E [REDACTED], s. r. o., do pronajatých prostor a využila možnosti zadržet movité věci nájemce umístěné v pronajatých prostorách. Mezi zadrženými věcmi figuroval i nákladní automobil - cisterna zn. AVIA, RZ [REDACTED]. Pokud jde o vlastnické vztahy k tomuto vozidlu, bylo prokázáno kupní / leasingovou smlouvou ze dne 19. 3. 2012, že vlastníkem vozidla byla společnost UniCredit Leasing CZ, a. s., která vozidlo poskytla na základě smlouvy o finančním leasingu do užívání žalobkyni. Žalobkyně bezprostředně po uzavření leasingové smlouvy uzavřela dne 22. 3. 2012 se společností E [REDACTED], s. r. o., smlouvu o nájmu předmětného vozidla a předala jí vozidlo k užívání. Smlouva byla uzavřena na dobu dvou měsíců, soud vycházel z toho, že není-li výslovně uveden den počátku nájmu, je jím den uzavření smlouvy. Po uplynutí sjednané doby byla uzavřena další smlouva o nájmu dne 22. 5. 2012. Leasingová společnost vyslovila s podnájmem dodatečný souhlas. Soud hodnotí uzavřené smlouvy o nájmu vozidla jako platné, Ing. K [REDACTED], který smlouvy uzavíral za společnost E [REDACTED], s. r. o., byl v rozhodné době zapsán jako jednatel v obchodním rejstříku a obě smluvní strany podle smlouvy plnily. Žalovaná tedy počátkem května 2012 zadržela vozidlo, k němuž měla společnosti E [REDACTED] O, s. r. o., platný nájemní vztah, byla oprávněna vozidlo používat, a to i v areálu žalované. Společnost E [REDACTED], s. r. o., za pronajaté vozidlo žalobkyni odpovídala, úprava odpovědnosti za škodu byla v obou smlouvách (ze dne 22. 3. 2012 i 22. 5. 2012) výslovně zmíněna. Tvrzení, že žalovaná od počátku, resp. nejpozději při prověřování věci policií v červnu 2012 věděla, že předmětné vozidlo patří žalobkyni, není pravdivé. Z provedeného dokazování vyplynulo, že žalobkyně opakovaně tvrdila, že je výlučným vlastníkem předmětného vozidla, tato skutečnost však nebyla žádným způsobem žalované doložena, navíc je zřejmé, že toto tvrzení nebylo pravdivé, protože výlučným vlastníkem byla společnost UniCredit Leasing CZ, a. s., jejíž žádosti o vydání vozidla posléze žalovaná vyhověla. Za situace, kdy žalovaná měla vůči společnosti E [REDACTED], s. r. o., vysokou pohledávku z titulu dlužného nájemného, považovala zadržení movitých věcí nájemce za oprávněné a bránila se vydat zástavu dlužníkovi, případně třetí osobě, která pouze tvrdila, že je vlastníkem vozidla, když bylo ze společného postupu žalobkyně a společnosti E [REDACTED], s. r. o., zřejmé, že jde o spolupracující společnosti a jejich kroky mohly účelově směřovat k tomu, aby se nájemce, který zjevně nebyl schopen plnit své závazky vůči žalované, vyhnul plnění svých povinností, byl postup žalované po právu. To, zda bylo předmětné vozidlo označeno obchodní firmou a dalšími údaji žalované, nehraje podstatnou roli, protože reklamní popisy na vozidle nejsou důkazem o vlastnictví či jiných vztazích k vozidlu. Soud tedy dospěl k závěru, že žalovaná neporušila žádnou právní povinnost, pokud přistoupila k zadržení movitých věcí nájemce, včetně předmětného vozidla, v pronajatých prostorách a nevznikla tudíž ani příčinná souvislost mezi

jednáním žalované a vznikem tvrzené škody. Odpovědnost za škodu soud shledává na straně společnosti E [redacted], s. r. o., která se hrubým porušením povinností vyplývajících ze smlouvy o nájmu nebytových prostor vystavila nebezpečí uplatnění zadržovacího práva ze strany žalované se všemi nepříznivými důsledky, které z toho mohou plynout. Společnost E [redacted], s. r. o., měla možnost předejít vzniku škody, pokud by řádně plnila své povinnosti ze smluvního vztahu s žalovanou, případně odpovědným způsobem reagovala na výzvy žalované k řešení existence dluhu, to se však nestalo. Odpovědnost společnosti E [redacted], s. r. o., za škodu vůči žalobkyni vyplývá výslovně z ustanovení obou citovaných smluv o nájmu dopravního prostředku (čl. IV, odst. 3 a 4). Soud tedy uzavírá, že základ nároku žalobkyně vůči žalované není dán ani zčásti, a proto nezbylo, než žalobu v celém rozsahu zamítnout.

26. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 142 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, tak, že přiznal žalované, jež byla v řízení zcela úspěšná, nárok na náhradu nákladů řízení v částce 167 270,40 Kč. Tyto náklady sestávají z nákladů zastoupení advokátem, kterému náleží odměna stanovená dle § 6 odst. 1 a § 7 vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu, (dále jen „a. t.”) z tarifní hodnoty ve výši 721 073,- Kč sestávající z částky 11 220,- Kč za každý z dvanácti úkonů uvedených v § 11 odst. 1 a. t. včetně dvanácti paušálních náhrad výdajů po 300,- Kč dle § 13 odst. 3 a. t. a daň z přidané hodnoty ve výši 21 % z částky 138 240,- Kč ve výši 29 030,40 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení písemného vyhotovení, a to ke Krajskému soudu v Praze prostřednictvím zdejšího soudu.

Kladno 9. listopadu 2017

JUDr. Jaroslava Tenglerová v. r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje Michaela Vargová.